

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי חנן-גדליהו תרשיש ז"ל

בן זהבה ואהרון

נולד בחיפה

בתאריך י"ב בסיון תרצ"ה, 13/6/1935

התגייס ביולי 1953

שרת בחיל רגלים

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך כ' באדר ב' תשי"ד, 25/3/1954

נקבר בהר הרצל

אזור: ב חלקה: 7 שורה: 5 קבר: 8

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן אהרון וזהבה. נולד ביום י"ב בסיון תרצ"ה (13.6.1935) בחיפה. המשפחה עברה לירושלים בשנת תש"ח, עם התחלת מלחמת-הקוממיות - והבן אז למעלה מגיל י"ב. יחד עם שאר ילדי-ירושלים נתן את ידו בהקמת מחסומים נגד חדירת-האויב. בראשית המלחמה התגייס אביו לצה"ל, והוא, כבן הבכור, נשא יחד עם אמו בסבל המצור ובדאגה לפרנסת-המשפחה. עוד בחיפה היה חניך "בני-עקיבא" והמשיך בפעילותו זו גם בירושלים. גילה נטיה לספרות, למדע ולחכמת-ישראל ובעזבונו - שירים, מסות ורשימות. בימי לימודיו בבית-הספר התיכון "מעלה" היה חבר גדנ"ע ובשנת תשי"א גמר קורס מ"כ בגדנ"ע. כאשר סיים את לימודיו התיכוניים ניגש לבחינת-הכניסה לפקולטה לרפואה באוניברסיטה העברית; היה בין חמישים הסטודנטים הראשונים שנתקבלו והיוו את הקורס הראשון בפקולטה זו. היה פעיל בשורת-המתנדבים של התאחדות הסטודנטים לשם השכלת הנוער במעברת תלפיות. גויס לצה"ל ביולי 1953. לפני צאתו לאימונים בפעם האחרונה נתקבל כמורה למתימטיקה בישיבת "בני-עקיבא" בירושלים. בהיותו בשירות-מילואים פעיל יצא עם כיתתו להבטחת סביבותיה של מעלה-החמישה; בשעות-הבוקר נפצע מכדור-אויב, ולמחרת, אור ליום כ' באדר ב' תשי"ד (25.3.1954), מת

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מפצעיו ב"הדסה" בירושלים. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות
הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים.

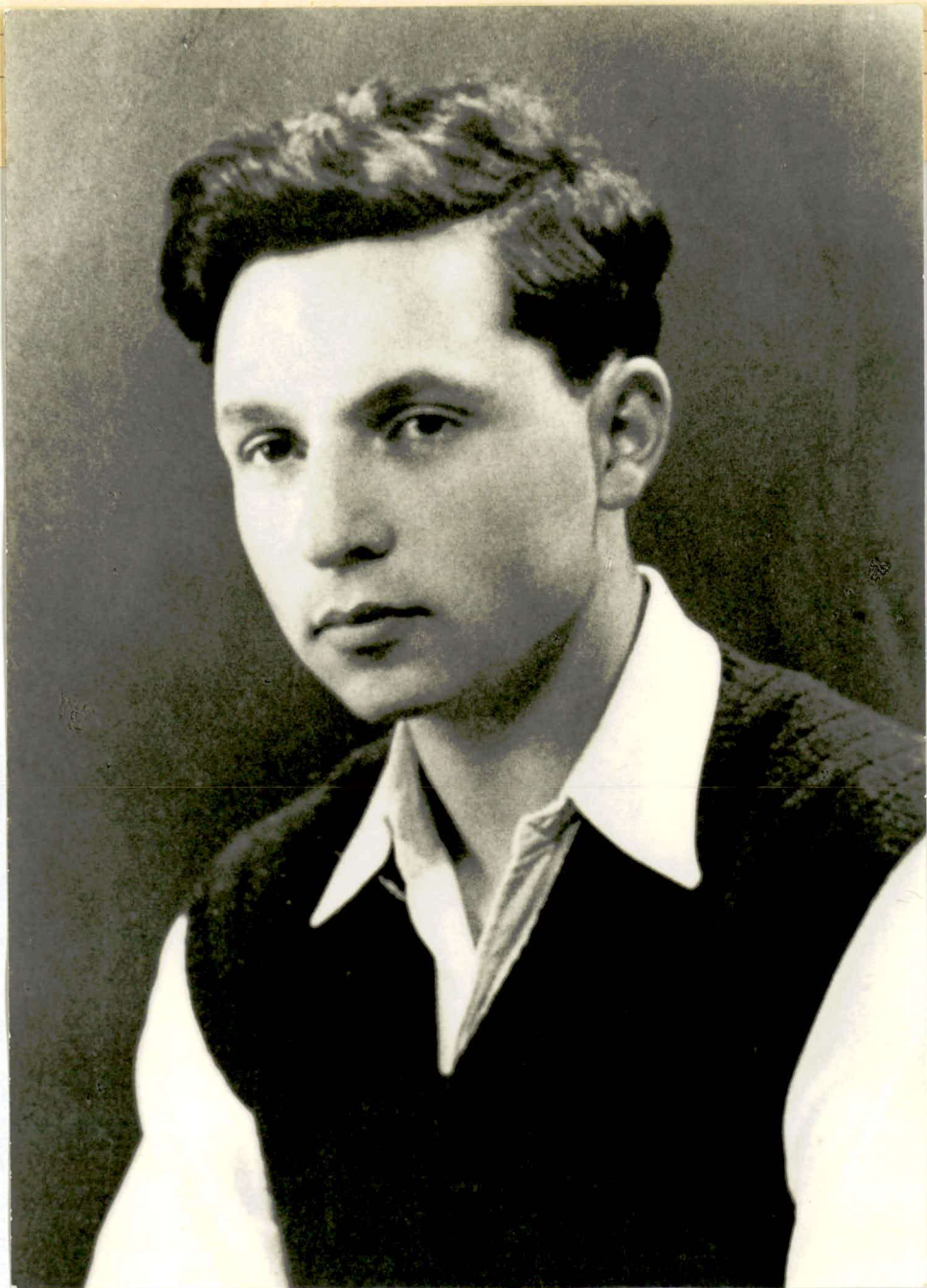
החתי נחמן ג'ו"ה האם: זקנה זרשים, אקא-ולום, ו, וואלום. ת. 66527

זרשים חתן-גדולה
בן אהרן

נפא ביום 24.3.54

נקבה בת-הרצף יואלים

נפא ביום איון 1935

בז אני למוות

בז אני למות, אחותי
לא אירא להתיצב ממני
ממלכתו הנודעת.

וגם עת לי יקרא
אותו מלאך,
עמו אלף בשקט,

כי ידעתי נאמנה:
פן ערב-ערב עם שקיעה
אחור, אחיה עמו,

ותמיד, בשעה היעודה,
נצא הנגה לתזות באביב
נאני לצדף תולד.

חנו-גדליהו תרשיש
נפל בן 19 בפעולח

מצבה

ידעתי: על קברי דבר לא יצמח,
אף לא פרח קט ודל.
אדמת-הקברה שרשית ומסלעת
ואין מקום שם עץ לטעת.
רק שיה מכער זקן ומך
משל פרחי-התרדל.
וכסה יכסני אבק-שנים
עד בוא תור-האביב המפאך,
תנצרה זפה על קברי תחלף,
תביט בשים לבב קסמי הגוף,
וכן תאמר: "זפה היתה שית-תרדלים
לו בין תרדלים צמח..."
ובענייה שביב יבצר.

חנו גדליהו תרשיש

נולד בחיפה, בי"ב בסיון תרצ"ה
נפצע בי"ח באדר א' תשי"ד
מכדור אויב
בסביבת מעלה-החמישה.
לאחר יומיים מת מפצעיו

חֲנוּן-גִּדְלִיָּהוּ תְּרַשִּׁישׁ

יוֹנָה

בְּרַב שְׁאוֹן הַיָּם הַתְּלַבְטָה
עַל חֲלוֹן-בֵּיתִי;
עַל הַגּוּגִית חֲבָטָה –
הַבָּאָה הַיָּא לְשִׁיחַ אִתִּי?

פְּתַחְתִּי אֲזִי אֶת חֲלוֹנִי,
כִּד הוֹשְׁטִמִי לְקַחְתָּהּ –
וַתִּפְרֹשׂ כְּנָף מִנִּי
וְשִׁמְחִתִּי פְּרִיחָה אִתָּה.
יְרוּשָׁלַיִם. קִיץ, תְּשִׁי.

קַרְנֵי-סֶהַר

דְּיוֹמָם חִדָּף יָרַח שֶׁטַם
נִזְרַר מִקַּרְנֵי לְבָנֵי-אָדָם.
לָהֶם הוּא בְּרֵאשֵׁהוּ נֹד,
אֶף נְדִיבוֹת לְבִשְׂרֵי-נָדָם

פִּזַר קַרְנִים וְעֵימוֹת
וְעַדִּיגוֹת – מַעֲשֵׂה-מַכְסָף.
בְּצַמְאוֹנֵי רוּיִתִּין בְּלִיל:
כִּדְעַמִּי שְׁאֵנִי מִתְּאֵהָב.
יְרוּשָׁלַיִם. קִיץ, תְּשִׁי.

עַם סֶף בֵּיתִי

בְּמַקְמָרוֹת גּוֹרֵל לֹא אֶרִיתִי דָבָשׁ.
אִישׁ לְפִצְעֵי לֹא שָׁת לְבוֹ וְלֹא חֲבָשׁ.
עוֹדְנֵי עוֹל פִּקְחִתִּי אֶת עֵינַי אֶל עוֹלָם טַפֵּשׁ
וְדַמְעָה רְתַחָה עֵת כְּרִסֵּם הָעֵשׂ.
אֲזִי רֵאשִׁי אֶט-אֶט הַשְּׁעֵנִתִי עֲלֶיךָ:
כָּל הָעוֹלָם נְעוּם רֹעֵם נִגְדִי: לָכֵה!
וַתִּמִּים-נִלְדוֹת הַבְּטָמִי לְתוֹךְ עֵינֶיךָ.
אֶף בְּשִׁטְף הָעֵת נִגְרַפְתִּי – וְאֵינֶךָ.
וְאֶף עֲתָה, מִגְרֵשׁ מִכָּל הַפְּנוֹת,
רוֹשֵׁט אֶקְרַב אֵלֶיךָ, פּוֹרֵץ דְּמַעֵי מִנְאֵד
לְכַב שְׁבוּר. אֲשַׁפֵּךְ אֵלַי חִיקֶךָ אֶת הַדְּמָעוֹת –
וְאִישׁ אֵין שְׂבִיבִין אֶת זֹאת.
הַדְּלֵת – אֶף אֶת לֹא הַבִּיגוֹת!
יְרוּשָׁלַיִם. טַבַּת תְּשִׁי.

הַשׁוֹמְעַת אֶת, אַחֹתִי?

הַשׁוֹמְעַת אֶת, אַחֹתִי, אֶת הַתְּנִיחַ?
כַּמָּה עֲצוּב יִלְלוּ מֵאַחֲרֵי הַדְּלֵת.
הַיְבִבָּה גּוֹעֶצֶת בְּחִשְׁכָּה –
הַתְּשִׁמְעֵי אֶת שְׁתִּסְפֵּר?

הַשׁוֹמְעַת אֶת, אַחֹתִי, אֶת הַרוּחַ
הַשׁוֹרְקֵת נוּגוֹת בֵּין עֲצֵי גִּנְנִי?
שְׂרִיקָתָה הוֹלֵכֶת וְגוֹבְרֶת –
הַתְּשִׁמְעֵי אֶת אֲשֶׁר תִּבְיַע?

הַמְּלֶאֶךָ לְבוּשֵׁ-הַשְּׁחוֹר – אוֹמְרִים הֵם –
יִפְרִיד בִּינֵינוּ. הַנּוֹ עִם הַחֲלוֹן.
הַאֵינֶךָ רוֹאָה אֶצְבְּעוֹתַי רוֹזוֹת?
הוּא כָּא לְחֹק אֶחָד מֵאִתְּנוּ.

הַאֵינֶךָ רוֹאָה אֶת חֵיוֹכוֹ עֲלֵי פְּנֵי?
הֲלֹא תִרְאִי אֶת הַרְמֵשׁוֹ – בְּרִזֵּל קָר?
בְּנִדְיֵי הַיְבִשּׁוֹת מִגִּשְׁשׁ הַדְּרֶךְ.
כְּכֹר מִקִּישׁ הוּא עַל זְנוּגִית הַחֲלוֹן.
אֲדַר בִּי תְּשִׁי.

כִּי אֲנִי לַמָּוֶת

כִּי אֲנִי לַמָּוֶת, אַחֹתִי!
לֹא אֵירָא לְהַתְּנַצֵּב מִמֶּנֶד
מִמְלַכְתּוֹ הַנּוֹרְאָה.

וְגַם עֵת לִי יִקְרָא
אוֹתוֹ מִלְּאֶךָ,
עִמוֹ אֶלְךָ בְּשִׁקֵּט,

כִּי יִדְעַמִּי נִאֲמָנָה:
כִּן עָרַב-עָרַב עִם שְׁקִיפָה
אַחֲזוֹר, אֶהְיֶה עִמָּךְ,

וְתִמִּיד, בְּשִׁעָה הַיְעוֹדָה,
נִצָּא הַנְּנָה לְחַזוֹת בְּאֵבִיב
וְאֲנִי לְצַדִּיק הוֹלֵךְ.

וכעלות ירח
מחת עץ נשב כמו תמיד
ושני לבוטינו פועמים:

לבך פועם בנן
אל מול פרחי-אביב -
ולבי פועם בקבר.
ל"ג בעומר, תשי"א.

ולא הרגשת פי אף הייתי מנת
ובתוכי שם השטן את תורתו,
גם פי לחיך בלחי נעו - נאזהב,
אני האיש שלא ידעת אותו!
אלול תשי"א.

מצבה

ידעתי: על קברי דבר לא נאמת,
אף לא פרח קט גדל.
אדמת-הקבר שרשית ומסלעת
נאין מקום שם עץ לטעת.
רק שיח מכער וקו וקו
משל פרחי-החרדל.
וכסה יכסני אבק-שנים
עד בוא תור-האביב המפאך,
ונצרה יפה על קברי מחלף,
מביט בשים לבב קסמי הנוף,
וכן תאמר: "יפה היה שיח-חרדלים
לו בין חרדלים צמח... ובצינה שביב יקצר.
אייר תשי"ב.

שלום לך, רעייתי

שלום רב לך, רעייתי. עיניך הרואות,
פי עוד מעט אעבר מן העולם.
על כן חפצתי לך רק זאת לאמר:
אני האיש עליך כל ימיו חלם.

ואת - אל יחשב לך לעיון
אם לרוחי לא בנת, לא ידעת את נפשי,
וגם כי בידך העגנה
ובאצבעותיך הרכות סרקת את מחלפות ראשי,